CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 4r-3081/25 Judecătoria Orhei, sediul Central
4-25059060-03-4r-22082025 Judecător Veaceslav Caragia

D E C I Z I E
În numele Legii

16 decembrie 2025 mun. Bălţi

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord
În componența sa:
Preşedintele completului, judecătorul: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul avocatului Dariev Boris în interesele contravenientului Robu Leonid declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 28 iulie 2025, prin care a fost respinsă contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 427220 din 11.04.2025 și deciziei agentului constatator întocmite în temeiul art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional,

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă:

La data de 11 aprilie 2025, de către agentul constatator din cadrul Inspectoratul de Poliție Orhei, Dudnic Nicolae, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 427220, în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional în privința lui Robu Leonid, pe faptul că, în perioada 1 octombrie-31 decembrie 2024, aflându-se în sat. Pohrebeni, r-nul Orhei, în perioada scrutinului electoral din toamna anului 2024 a acceptat și primit surse financiare, care nu i se cuvin în scopul exercitării și neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, astfel ignorând prevederile art. 54 alin. (6) lit. a) din Codul electoral.

Prin decizia agentului constatator din 11.04.2025, în privința lui Robu Leonid s-a aplicat sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 25000 lei.

La data de 23.04.2025, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, avocatul Dariev Boris în interesele contravenientei Robu Leonid, l-a contestat, motivând că, nu este de acord cu procesul verbal şi Decizia de sancționare, considerând că a fost adoptată contrar prevederilor legale şi în contradicție totală cu circumstanțele de fapt. Agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravențional şi nu a elucidat toate aspectele speței și acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăția contravenientului. Simpla indicare în procesul verbal cu privire la contravenție a articolului, care prevede o sancțiune, nu presupune şi nici nu demonstrează comiterea contravenției de către contravenient, iar lipsa probelor afectează în mod esențial fondul cauzei. Contestatorul consideră că agentul constatator nu a asigurat realizarea scopului legii contravenționale, neelucidând pe deplin, obiectiv şi sub toate aspectele circumstanțele cazului dat. Respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale constituie însuși esența unei societăți democratice, iar obligația statului de a se conforma cu bună-credință obligațiilor asumate constituie un principiu fundamental al răspunderii internaționale a statelor.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 28 iulie 2025, contestația depusă de avocatul Boris Dariev în interesele lui Leonid Robu, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 427220 din 11 aprilie 2025, s-a respins.

Procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI 06 nr. 427233 și decizia de sancționare din 11 aprilie 2025 întocmite de către agentul constatator din cadrul Inspectoratul de Poliție Orhei, Nicolae Dudnic în privința lui Leonid Robu, în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, s-au menținut fără modificări.

Exercitarea căilor de atac:

Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu recurs de către avocatul Dariev Boris în interesele contravenientului Robu Leonid, prin care a solicitat admiterea integrală a recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 28 iulie 2025, încetarea procesului contravențional, deoarece nu există faptul contravenției.

În susținerea cerințelor recursului recurentul a invocat că, instanța a constatat că ansamblul probelor administrate - incluzând încheieri şi mandate judecătorești emise de Judecătoria Chișinău, ordonanțe ale procurorului privind autorizarea unor măsuri speciale de investigație (MSI), precum şi extrase din raportul de analiză informațional-criminală - configurează o imagine probatorie unitară, care susține, dincolo de dubii rezonabile în sfera contravențională, existența faptei şi vinovăția subiectului sancțiunii. Dovezile menționate relevă în mod coerent faptul că, a

recepționat în contextul unei anchete penale de interes public major, mesaje text provenind de la aplicația bancară „PSB” – asociată Băncii Comerciale „Promsveazibank” din Federația Rusă, entitate menționată în cauze penale conexe pentru implicarea în mecanisme opace de finanțare electorală ilicită.

Recurentul consideră că, instanța nu poate recunoaște în calitate de probe, înscrisuri care nu au fost autentificate în modul corespunzător; pentru care nu există nu există o autorizare conform prevederilor art. 136 alin. (7), 301 Codul de procedură penală pentru folosirea lor în prezenta cauză contravențională.

La fel concluzia instanței, acestea nu sunt doar probe „circumstanțiale”, ci elemente probatorii de înaltă credibilitate şi cu greutate juridică, întrucât au fost: autorizate de un judecător, executate de organul de urmărire penală în condiții de legalitate, documentate prin încheieri şi ordonanțe şi puse la dispoziția instanței în condiții de contradictorialitate este eronată, or, dispoziția art. 94 din Codul de procedură penală reglementează datele neadmise ca probe, însă contrar alin.(1) pct.4), 8) al art. 94, atât agentul constatator, cât şi instanța de judecată intitulează drept probe, actele respective.

Invocă recurentul că, înscrisurile prezentate urmau a fi verificate în raport cu prevederile art. 94 din Codul de procedură penală, or, nu este clar care este legătura cauzală a acestor înscrisuri cu contravenția incriminată. Înscrisurile respective, nu pot fi calificate drept probe, care ar atesta o vinovății, în sprijinul acuzației ce se aduce în sarcina contravenientei, și respectiv, nu pot conduce la recunoașterea contravenientei, vinovat de comiterea contravenției prevăzută de art. 47^1 Cod Contravențional, aşa cum a stabilit instanța de fond.

Faptul că înscrisurile menționate mai sus, au fost dobândite în cadrul cauzei penale 2023910322 şi folosite în cauza contravențională RAP01 433516, cauze distincte speței, nu pot fi reținute drept probe, care ar demonstra vinovăția contravenientei, inclusiv din motiv că au fost obținute în mod ilegal în cauza contravențională pornită în privința contravenientei.

Consideră că, înscrisurile prezentate de agentul constatator, nu pot constitui probe certe şi concludente care să formeze instanței convingerea că contravenienta a săvârşit fapta prevăzută de art. 47^1 Cod Contravențional, în condițiile în care nu se coroborează cu nici o altă probă în cauză. La materialele cauzei contravenționale în privința lui Robu Leonid, nu se regăsește raportul expres menționat în încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 1 aprilie 2025 (dosar nr.13- 2236/2025), prin care s-a autorizat utilizarea rezultatelor măsurilor speciale de investigații din cauza penală nr. 2023970322 în cauza contravențională RAP01 433516. În speță, materialele anexate în cauza examinată nu conțin acest raport, iar simpla existență a unor acte generale, nespecificate, fără legătură concretă cu fapta imputată, nu poate constitui probă legală.

Deci, ele contravin art. 425 din Codul Contravențional şi nu pot fi acceptate ca probe în prezenta cauza contravențională, or probele care să indice asupra comiterii contravenției, urmează a fi, dobândite în mod legal, iar art. 94 alin (1) pct.4), 8) din Codul de procedură penală, stabileşte că, în procesul penal nu pot fi admise ca probe şi, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărîri judecătoreşti datele care au fost obținute: de o persoană care nu are dreptul să efectueze acţiuni procesuale în cauza penală, cu excepţia organelor de control şi altor părţi în proces prevăzute la art. 93 alin. (3); 8) cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală sau ofițerul de investigații a dispozițiilor prezentului cod.

Concluzia instanței precum că, procesul-verbal cu privire la contravenție nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie, iar, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar, este eronată. Instanța de fond a acceptat necondiționat poziția agentului constatator, ignorând prevederile legale exprese, a interpretat şi aplicat arbitrar norma legală, fără să ia în calcul că proba învinuirii la caz, îi aparține agentului constatator.

De asemenea, instanța de fond copiind argumentele intimatului şi ignorând argumentele recurentului a încălcat grav principiul unui proces echitabil şi egalitatea armelor. Instanța nu à dat apreciere argumentelor de fapt şi de drept ale recurentului, limitându-se la o explicație formală.

Motivarea hotărârii contestate se limitează la constatarea faptului că, agentul constatator a constatat fapta contravențională şi că învinuirea adusă lui Robu Leonid şi-a găsit confirmarea în probele aduse de agentul constatator. Însă cum a constatat instanța de fond această vinovăție nu a argumentat. Simpla trimitere la prevederile unor articole ale Codului contravențional şi descrierea materialelor cauzei, nu presupune o motivare în sensul legii, or, hotărârea judecătorească prin prisma alin. (4) al art. 462 din Codul contravențional trebuie să cuprindă a) circumstanțele constatate în judecarea cauzei; b) probele pe care se întemeiază concluzia și motivele de respingere a probelor; c) norma contravențională pe care se întemeiază soluționarea cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 433 Cod Contravențional, unul din elementele obligatorii pe care trebuie să-l cuprindă procesul-verbal de contravenție este descrierea faptei contravenționale cu arătarea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea faptei. Procesul-verbal contravențional contestat, chiar dacă cuprinde la pct.6-Fapta contravențională: descrierea faptei are loc într-un mod generic.

Consideră că în speță, nu se poate reține că există descrierea faptei şi că astfel au fost încălcate prevederile art. 47^1 Cod Contravențional, or, aceasta nu este demonstrară de nici o probă veridică și autentică.

Prin urmare, consideră că agentul constatator şi ulterior instanța de fond, nu au examinat cauza obiectiv şi nu au indicat, toate circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice; e) încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției. Simpla trimitere la faptul că au fost încălcate sau ignorate careva prevederi legale, nu presupune constatarea faptei contravenționale sau motivarea hotărârii în sensul legii. Respectiv, Robu Leonid nu ar trebui să-şi demonstreze nevinovăția, dar agentul constatator urma să probeze fapta incriminată, care a dus la întocmirea procesului-verbal contravențional, iar instanța de fond să-și argumenteze poziția de sancționare a contravenientului.

Suplimentar menționează că, la caz, nu există probe care să confirme vinovăția lui Robu Leonid în comiterea contravenției imputate şi nu confirmă, dincolo de orice îndoială rezonabilă, vinovăția acesteia.

În final, recurentul a menționat că, respectarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale constituie însăși esența unei societăți democratice, iar obligația statului de a se conforma cu bună-credință obligațiilor asumate constituie un principiu fundamental al răspunderii internaționale a statelor. Această obligație generală, este impusă tuturor organelor de drept, care trebuie să se asigure că activitatea lor, urmează să o realizeze în limitele şi în concordanță cu legea fundamentală existentă, totodată, să asigure calitatea legislației.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1), (2) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. **(2)** Instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, părțile nu au depus referință asupra recursului declarat.

Aprecierea instanței de recurs:

Verificând argumentele invocate în recurs, studiind materialele cauzei, Colegiul penal consideră că recursul avocatului Dariev Boris în interesele contravenientului Robu Leonid, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 28 iulie 2025, urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 473 alin. (1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: 1) respinge recursul şi menține hotărârea atacată dacă recursul: c) este nefondat.

Se menționează că hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, și numai în temeiurile prevăzute de art. 466 Cod contravențional.

În conformitate cu art. 448 alin. (1) Cod contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8).

În conformitate cu art. 394 alin. (4) Cod contravențional, judecarea cauzei în ședință judiciară va fi argumentată şi efectuată cu respectarea tuturor regulilor de procedură judiciară.

Conform art. 458 alin. (1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Colegiul penal constată că potrivit art. 468 alin. (1) Cod contravențional, recursul împotriva hotărârii judecătorești contravenționale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condițiile art. 463 alin. (1).

La caz, Colegiul penal menționează că în baza prevederilor legii procesual contravenționale, termenul de recurs este de 15 zile de la data pronunțării hotărâri judecătorești, sau pentru părțile care nu au fost prezente la pronunțarea hotărârii, în termen de 15 zile de la înmânarea copiei acesteia.

Concomitent, Colegiul penal subliniază că în cazul în care termenul de declarare a recursului prevăzut la art. 468 alin. (1) Cod contravențional este depășit, adică recursul este declarat după expirarea termenului prevăzut de lege.

Art. 469 alin. (1) Cod contravențional stipulează că, recursul declarat cu omiterea termenului prevăzut de lege, dar nu mai târziu de 15 zile de la începutul executării sancțiunii sau perceperii despăgubirii materiale, se consideră depus în termen dacă instanța a constatat că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate sau de neinformarea despre adoptarea hotărârii a participantului la

proces, care nu a fost prezent la judecarea cauzei, nici la pronunțarea hotărârii asupra ei.

În acest sens, instanța de recurs statuează că termenul de depunere a recursului este absolut şi are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului, el urmează a fi respins ca fiind declarat peste termen, cu excepția când întârzierea a fost determinată de motive întemeiate.

Din materialele cauzei contravenționale se atestă că, examinarea cauzei contravenționale și pronunțarea hotărârii judecătorești a avut loc în lipsa contravenientului Robu Leonid, hotărârea motivată fiind expediată în adresa părților prin intermediul poștei electronice la 28.07.2025 *(f.d.67)*, iar în adresa contravenientului, prin intermediul poștei terestre, la aceeași dată *(f.d.68).* La materialele cauzei fiind prezent avizul de recepție prin care se constată data recepționării hotărârii, de către recurent, fiind 01.08.2025 (*f.d.69*). La data de 13.08.2025 în instanța de recurs a fost înregistrată cererea de recurs depusă de către contravenient.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal constată depunerea în termen a cererii de recurs depusă de către avocatul Dariev Boris în interesele contravenientului Robu Leonid.

Dispoziția art. 462 alin. (1) Cod contravențional, statuează că, hotărârea judecătorească va fi legală, întemeiată şi motivată.

Raportând la caz prevederile legale enunțate supra, Colegiul penal stabilește că judecarea cauzei trebuie să fie argumentată, potrivit normelor de procedură contravențională și cu stabilirea tuturor aspectelor pentru soluționarea justă a cazului, în urma căruia instanța de judecată emite o hotărâre legală, întemeiată și motivată.

În motivarea acestei concluzii Colegiul reține constatarea corectă de către instanța de fond a împrejurărilor de fapt și aspectelor de drept ce au importanță pentru justa soluționare a cauzei, astfel că, hotărârea pronunțată rămâne a fi una corectă, legală și întemeiată, adoptată în strictă conformitate cu cerințele normelor procesual-contravenționale prevăzute de art. 453-462 Cod contravențional, fiind bazată pe o apreciere obiectivă a probelor acumulate pe caz și reflectând motivele de respingere a contestației.

Hotărârea judecătorească cuprinde circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art. 462 Cod contravențional.

Reieșind din materialele cauzei, instanța de fond corect a respins contestația lui Robu Leonid împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 427220 din 11.04.2025 și deciziei agentului constatator întocmite în temeiul art.

47[1] alin. (1) Cod contravențional, ținând cont de circumstanțele cauzei prin prisma art. 448 Cod contravențional.

În acest context instanța de recurs reține că, potrivit art. 381 alin. (4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Potrivit art. 375 alin. (3) Cod contravențional, concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În corespundere cu prevederile art. 425 alin. (1), (2), (3) Cod contravențional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. **(2)** În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate și prezentate ca documentație pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentației respective într-un format electronic ușor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple. **(3)** Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii

sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

La caz, Colegiul indică că vina contravenientului se probează prin: **1)** procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 427220 din 11.04.2025; **2)** informație potrivit cărei utilizatorul numărului SIM *****s-a dovedit a fi Robu Leonid, care a primit prin intermediul aplicației mobile cu identificatorul „PSB" (Federația Rusă) 8 (opt) mesaje de intrare privind expedierea mijloacelor bănești; **3)** raport de analiză informațional-criminală efectuat în temeiul cauzei penale nr. 2023970322, conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 181^3 și art. 243 alin. (3) lit. a), b) Cod penal.

În susținerea fermității hotărârii instanței de judecată, instanța de recurs conchide că, fapta prejudiciabilă comisă de către Robu Leonid se deduce în mod expres prin prisma informației obținută în cadrul măsurii speciale de investigații prevăzute de art. 138^6 CPP „identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice", se atestă faptul că, contravenienta a comis încălcarea prevăzută la art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, iar circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise sau nu a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului, or realizarea acțiunilor de acceptare și primire ca elemente constitutive ale laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă, are o componență formală, iar consumarea acesteia se realizează în momentul comiterii uneia din acțiunile alternative prevăzute la art. 47^1 Cod contravențional, fără a fi necesară atingerea scopului scontat.

Pe acest segment, Colegiul penal reține că s-a expus și Curtea Constituțională unde potrivit pct. 310 din decizia de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47^1 din Codul contravențional din 21.01.2025, a indicat că, art. 47^1 alin. (1) descrie doar fapta, nu şi urmarea prejudiciabilă. Altfel spus, contravenția în discuție este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt.

Astfel, în măsura în care contravenția reglementată de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional fiind una formală, nu este necesar ca banii să fie retrași sau folosiți, fapta contravențională fiind consumată în momentul acceptării sau primirii mijloacelor bănești, chiar și la nivel de intenție confirmată prin acțiune, la caz acțiunea realizându-se prin instalarea aplicației în telefonul mobil și recepționarea mesajelor.

Deci, nu este relevantă dovada retragerii fizice a banilor, iar realizarea efectivă a scopului (votul propriu-zis) nu este cerută de norma legală pentru a reține contravenția.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal constată că agentul constatator a examinat cauza sub toate aspectele şi just a ajuns la concluzia în ceea ce privește vinovăția contravenientului Robu Leonid în comiterea contravenției incriminate, care a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente acumulate de către agentul constatator și cercetate în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, verificate de către instanța de recurs, iar Robu Leonid nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceea faptele constatate de către agentul constatator corect au fost apreciate de către instanța de fond ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

În altă ordine de idei, Colegiul analizând procesul-verbal cu privire la contravenție evidențiază că agentul constatator nu a admis careva omisiuni sau derogări de la art. 443 Cod contravențional care ar afecta fondul cauzei și nu pot fi acoperite de instanța de judecată.

În consecință, Colegiul denotă că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, precum și criteriile care au stat la individualizarea pedepsei, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*Hotărârea CtEDO Garcia Ruiz versus Spania*).

Argumentele privind lipsa în acțiunile lui Robu Leonid a elementelor constitutive ale contravenției incriminate, Colegiul penal ține a menționa faptul că anume prin instalarea aplicației PSB Bank în telefonul personal și recepționarea mesajelor de expediere a mijloacelor financiare, se atestă cu certitudine esența volumului necesar pentru încadrarea juridică a acțiunilor sale prin prisma contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, iar circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului.

Prin urmare, Colegiul penal ține a susține poziția primei instanțe referitor la faptul că, din probatoriul cumulat este demonstrat că, Robu Leonid se folosește de numărul de telefon și pe dispozitivul în care este instalată cartela SIM cu nr. de telefon 79223963, a fost instalată aplicația PSB, iar în perioadele nominalizate supra a fost accesată aplicația PSB, prin urmare fiind demonstrat pretinderea la bunuri, servicii, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă care nu i se cuvin, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

De rând cu acesta, Colegiul penal nu poate accepta argumentul privind inadmisibilitatea înscrisurilor prezentate de către agentul constatator obținute în

urma efectuării măsurilor speciale de investigații, or aceste date au fost obținute în cadrul unui proces valid, cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale și a dreptului privind protecția vieții private și a secretului corespondenței lui Robu Leonid. Astfel, prin prisma *extrasului din rezultatul MSI-Anexa nr. 1, colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice privind aplicația mobilă – colectare „Moldcell”* s-a demonstrat în mod incontestabil implicarea celei din urmă în cadrul unor activități ilegale care în esență a subminat procesul democratic al alegerilor avute loc la 20 octombrie 2024, neavând astfel importanță juridică dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt.

Subsecvent, instanța de recurs ține a trece în revistă că, înscrisurile prezentate de către agentul constatator obținute în cadrul MSI nu pot fi considerate improprii procedurii contravenționale în cauza lui Robu Leonid, or tocmai rezultatul acestor acțiuni au și fructificat atingerea scopului scontat în constatarea subiectului activ al contravenției care datorită activității sale active a dus la lezarea principiilor democratice al alegerilor nominalizate.

Într-o altă ordine de idei, Colegiul penal menționează că de către Procuratura Anticorupție se desfășoară urmărirea penală nr. 2023970322 pe indicii calificativii ale infracțiunilor prevăzute la art. 181^3, art. 243 alin. (3) lit. a) și b) și art. 284 alin. (1) Cod penal, iar în rezultatul acțiunilor de urmărire penală s-a stabilit coruperea electorală a mai multor cetățeni ai RM de către reprezentanții partidelor afiliate lui Ilan Șor, iar faptul dat a generat intentarea mai multor procese contravenționale în vederea verificării informațiilor preliminare stabilite în baza rezultatelor MSI, iar ca urmare a adeveririi acestor informații, au fost trase la răspundere contravențională persoanele vinovate, inclusiv și Robu Leonid.

În atare circumstanțe, se relevă pertinența și admisibilitatea probelor acumulate în cadrul MSI, or, anume în rezultatul acestor măsurii a fost stabilit cercul persoanelor implicate în corupere electorală, cu alte cuvinte, acestea au constituit un început de probă *(prima facie case)*, care examinate în mod logic şi în coraport cu alte circumstanțe pot să convingă un juriu independent (judecător) despre existența elementelor contravenției.

Subsecvent, instanța de recurs conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, or, lui Robu Leonid i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale, însă, în lipsa unor date obiective care ar pune la îndoială învinuirea adusă celei din urmă, Colegiul conchide că probele acuzării sunt pe măsură să ducă la respingerea

recursului, totodată la menținerea fără modificări a soluției emise de prima instanță.

În concluzie Colegiul penal notează că, nici un motiv din cele indicate în dispozițiile normelor cuprinse la art. 466 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate, iar o hotărâre legală nu poate fi casată din motive formale.

Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul avocatului Dariev Boris în interesele contravenientului Robu Leonid declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 28 iulie 2025, fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c), art. 474 Cod contravențional, Colegiul penal, -

D E C I D E:

Recursul avocatului Dariev Boris în interesele contravenientului Robu Leonid declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 28 iulie 2025, prin care a fost respinsă contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 427220 din 11.04.2025 și deciziei agentului constatator întocmite în temeiul art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, se respinge ca nefondat, cu menținerea hotărârii fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului: **Judecător:** **Judecător:**